

עפ"ג (ירושלים) 50653-07-15 - עאמר ברכאת נ' מדינת ישראל

עפ"ג (ירושלים) 50653-07-15 - עאמר ברכאת נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ג (ירושלים) 50653-07-15

עאמר ברכאת

ע"י ב"כ עו"ד חיים הדיה

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[19.01.2016]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ') מיום 14.6.15 בת"פ 22724-04-14. כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשהייה בלתי חוקית בישראל בתאריך 10.4.14, והוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופת 45 ימים, מאסר על תנאי, והופעלה התחייבות עצמית שנגזרה עליו בתיק אחר. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

הערעור - טענות הצדדים

2. סנגורו של המערער מבקש להסתפק בימי מעצרו של המערער ולבטל את המאסר המותנה ומימוש ההתחייבות. נטען כי המערער הינו תושב הכפר נבי סמואל, הנושק לתחומה המוניציפלי של ירושלים, נישא לפני כ- 18 שנים לאישה יהודיה תושבת ירושלים, לזוג שלושה ילדים, המתגוררים עם האם ומשולבים במסגרות החינוך בירושלים. נטען כי כשל ניסיון לשלבם בכפר בו מתגורר המערער. עוד נטען כי מדובר במשפחה קשת יום ודלת אמצעים, המוכרת לשירותי הרווחה. רעייתו של המערער אינה עובדת וחיה מקצבת נכות של המל"ל (נכות נפשית), והמערער מתפרנס מעבודות שיפוצים מזדמנות. פורט כי בקשת אשתו לאיחוד משפחות תלויה ועומדת מזה שנים במשרד הפנים, ובעקבות עתירה מנהלית שהגישה בגין עיכוב הטיפול בבקשה, הוגשה בקשה מתוקנת למשרד הפנים. ברם, קיומו של תיק פלילי פתוח או סיומו בדרך של מאסר על תנאי עומדים למערער לרועץ בענין זה, שכן תנאי בסיס למתן היתר שהייה בישראל הינו כי למבקש אין מאסר על תנאי בתוקף. הודגש כי יש לנקוט בחמלה כלפי המערער. המקרה הוא מקרה מובהק של שיקום, הוא אינו יכול לשוב לכפרו בעקבות נישואיו ליהודייה ולאחרונה הובהר כי צה"ל נמנע מלגייס את בנו עקב אי הסדרת מעמדו של אביו. נטען כי יש לחרוג לקולה במקרה זה ממתחם הענישה.

ב"כ המשיבה טען כי יש לדחות הערעור. נטען כי מדובר ב'שידור חוזר', שכן לפני מספר שנים ניתנה למערער אפשרות להסדיר מעמדו, אולם הדבר לא נעשה. אין מדובר בשיקום אלא בעשיית דין עצמי.

דין

3. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו. מנגד, על-אף הנסיבות כפי שאלה תוארו, למרות שמעמדו של המערער בישראל טרם הוסדר, המערער עשה דין לעצמו והתגורר בישראל תקופה ארוכה, כפי שפורט בגזר הדין. כמו כן, לחובתו של המערער ניצב עבר פלילי מכביד, הכולל, בין היתר, הרשעות בעבירות סמים, שוד מזוין וחטיפה, אלימות ועוד, בגין ריצה מספר מאסרים בפועל, ובדין קבע בית משפט קמא כי ענין זה מלמד על מסוכנותו של המערער ומהווה נסיבה לחומרה בקביעת עונשו. בנוסף, המערער לא השכיל להימנע מלשוב ולעבור על החוק ולא עמד בהתחייבות שהוטלה עליו בגזר הדין קודם שניתן בעניינו בת"פ 14239-12-10 ביום 3.12.12. אמנם, לא ניתן להתעלם מכך שמצבו של המערער שונה מאלה הגרים בשטחי הרשות הפלסטינאית ומגיעים לשטחי מדינת ישראל ללא היתר לצורכי פרנסה, שכן משפחתו של המערער מתגוררת בישראל כדין, והמערער מוצא עצמו נאלץ לחיות בנפרד ממשפחתו. יחד עם זאת, גם סיטואציה מעין זו, אין בה להכשיר את שהייתו הבלתי חוקית של המערער בשטחי ישראל שלא כדין, כל עוד לא הוסדר מעמדו. לפיכך, ומשלא מצאנו כי החלטת בית משפט קמא אינה סבירה - דין הערעור להידחות, פרט לכך שניתן, נוכח המצב הכלכלי הקשה של משפחת המערער, להימנע ממימוש ההתחייבות.

אשר כל כן, ההוראה בדבר הפעלת ההתחייבות - מבוטלת. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ו, 19 ינואר 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.